

rådet eller en del deraf, jfr. stk. 3. Disse bestemmelser kommer også til anvendelse i tilfælde af, at et vandafledningsanlæg berører såvel Københavns som Frederiksberg kommuner.

3. Alle ejere af ejendomme, hvis spildevand efter rekvirentens eller landvæsenskommissionens skøn hensigtsmæssigt kan ledes til det påtænkte anlæg, skal indvarsles til at give møde under sagens behandling og kan forpligtes til at deltage i omkostningerne ved tilvejebringelsen og gennemførelsen af den af landvæsenskommissionen godkendte plan. Lodsejere, der selv ønsker, at deres ejendomme skal medtages under planen, har ret til at give møde og kan, hvis landvæsenskommissionen skønner det hensigtsmæssigt, få tilkendt ret til at medbenytte anlæget mod at deltage i samtlige omkostninger. Alle kommunalbestyrelser, i hvis område ejendomme, som ønskes medtaget, er beliggende, skal ligeledes indvarsles til at give møde.

4. Inddrager landvæsenskommissionen i henhold til stk. 3 under anlæget ejendomme eller områder i en kommune, hvis bestyrelse ikke er rekvirent, kan den pålægge vedkommende kommunale bestyrelse at indtræde som medrekvirent og fastsætter da de forpligtelser og bidrag, der skal pålægges vedkommende ejendomme og eventuelt kommunen.

5. Hvis landvæsenskommissionen finder, at sagen bør fremmes, bestemmes det i kendelsen, hvilke arealer der skal inddrages under kloakoplandet. Kommissionen kan dog i kendelsen bemyndige kommunalbestyrelsen til, hvor terrænhøjden gør det naturligt, at regulere den fastsatte oplandsgrænse i overensstemmelse med grænserne for fremkommende parceller af ejendomme, som skæres af oplandsgrænsen. Det bestemmes derhos, hvorledes de grundejere, der inddrages under oplandet, skal bidrage til de med anlæget forbundne omkostninger, og bidragene vil være at afpasse efter den fordel, som hver enkelt ejendom opnår ved anlæget. Der bliver herved at tage hensyn til ejendommens areal, værdi og bebyggelse (bestående eller forventet), mængden og beskaffenheden af det afløb, der påregnes afgivet til ledningen, samt til de fordele, som det nye anlæg medfører, og det tidspunkt, fra hvilket disse kan udnyttes. Endvidere træffes der bestemmelser for anlægets fremtidige vedligeholdelse, renholdelse og drift, om hvem der skal yde bidrag dertil, i hvilket forhold og fra hvilket tidspunkt det skal ske, samt om, hvorledes der skal forholdes, såfremt hel eller delvis fornyelse af anlæget senere bliver nødvendig. Endelig bliver at træffe bestemmelse om fordelingen af omkostningerne ved sagens behandling og de derved foranledigede tekniske undersøgelser, om disse skal bæres af vedkommende kommunale kasser eller af vedkommende grundejere eller udredes for en del af de kommunale kasser og for en del af grundejerne eller helt eller delvis skal henregnes til anlægsudgifterne. Såfremt landvæsenskommissionen ikke finder, at sagen bør fremmes, vil omkostningerne normalt være at pålægge rekvirenten.

6. Findes anlæget at have almen offentlig interesse, kan landvæsenskommissionen bestemme, at den pågældende kommune skal yde et tilskud til de dermed forbundne anlægs- og vedligeholdelsesudgifter. Tilskuddet kan efter forhandling med den kommunale bestyrelse fastsættes som en vis part af disse udgifter eller i form af en særlig henstand med betalingen af de på visse grupper af ejendomme lignede bidrag.

7. Finder landvæsenskommissionen, at et spildevandsanlæg bliver uforholdsmæssig kostbart efter den brug deraf, som kan forventes i den nærmeste årrække, kan den bestemme, dels at visse dele af anlæget udføres med formindskede dimensioner, dels at udførelsen af andre dele af anlæget udsættes; men den skal da i kendelsen fastsætte de rettigheder, som betalingen af det grundejerne pålagte bidrag medfører, samt hvilke forpligtelser grundejerne får med hensyn til udgifterne til de senere nødvendige sup-